

“ಅಮ್ಮಾ”

“ಹೇಳೇ. ರಾಗ ಎಳೆಬೇಡ.”

“ಅಪ್ಪ ಬಂದಿದ್ದು ಅಮ್ಮಾ, ನನ್ನ ಹುಡುಕ್ಕೊಂದು...”

ಕೈಜಾರಿ ಬೀಳಲಿದ್ದ ಪೋನನ್ನು ಸಾವರಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು ಸರೋಜ.

“ಅರ್ಥ ಆಯ್ತು ಬಿಡು. ಅಪ್ಪ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಮ್ಮ ಮರೆತು ಹೋದ್ಲು. ಅವರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಬಿಟ್ಟು. ಯಾವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ವಿಳಾಸ ಕೊಟ್ಟೋ?”

“ಹೇಗೋ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿರ್ತಾರೆ.”

“.....”

“ಅಮ್ಮಾ”

“.....”

“ಯಾಕೆ ಮಾತಾಡ್ತಿಲ್ಲ, ಸಿಟ್ಟಾ?”

“.....”

“ಸತ್ಯ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅಮ್ಮಾ, ಅಪ್ಪ ಅದೆಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು ಅಂದ್ರೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಅವರಿಂದ ದೂರ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಅಂತ ಬೇಜಾರಾಗಿದ್ದು ಹೌದು.”

“.....”

“ಒಂಥರಾ ಮಾನಸಿಕ ತೊಳಲಾಟ. ಯಾರು ಸರಿ, ಯಾರು ತಪ್ಪು ಅನ್ನೋ ದ್ವಂದ್ವ.”

“ನಾನು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಕಣೇ, ಗೊತ್ತಲ್ಲ ನಿಂಗೇ...”

“ಸಾರೀ ಅಂದ್ಲಲ್ಲ ಅಮ್ಮಾ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸರಿಯಾಗೋಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಟೈಂ ಬೇಕಾಯ್ತು. ಆಗ ಯಾರ ಸಾವಾಸಾನೂ ಬೇಡ ಅನ್ನಿಸ್ತಿಟ್ಟಿತ್ತು..”

“ಆಯ್ತು, ಬಿಟ್ಟಿಡು. ಒಬ್ಬಳೇ ಇದ್ದು ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗಿದೆ ನಂಗೇ. ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಭರ್ತಿ ದುಡ್ಡು ಮಾಡಿಟ್ಟಿರ್ತಾರೆ. ಈ ಬಡಪಾಯಿ ಅಮ್ಮ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ?”

“ದುಡ್ಡಿಗೆ ಬಾಯಿ ಕಳೆಕ್ಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತೀನಾ? ನಮ್ಮಪ್ಪಂಗೇ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಇದ್ದಂತೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ಲಿ ಹೋಗ್ಪಿಟ್ಟಂತೆ...”

“.....”

“ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮಪ್ಪಂಗೇ ಮಗಳ ನೆನಪಾಯ್ತು ಅಂತ ಆಮೇಲೆ ನಂಗೂ ಅನ್ನಿಸೋಕೆ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಯಾಕೆ ನೆನಪಾಗ್ತಿಲ್ಲ ಈ ಮಗಳು? ಪಾಪಪುಣ್ಯ ಅಂತಾರಲ್ಲ, ಅಂತಾದ್ದೇನೋ ಕಾಡೋಕೆ ಶುರುವಾಗಿರ್ಬೇಕು ಅಪ್ಪಂಗೇ...”

“ಮಾಡಿದೋರು ಉಣ್ಣಾರೆ ಮಣಿಯಂತಾ ಕಡುಬು. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ನಾವ್ಯಾಕೆ ಪಾಪ ಕಟ್ಟೋಬೇಕು?”